

Výroční Zasedání Evropského Buddhistického Svazu (E.B.U.) – září 2007.

Na pozvání prezidentky, paní Claudine Shinoda, a z rozhodnutí výboru Buddha Mangaly jsem se zúčastnila tohoto zasedání, které se koná každý rok poslední zářijový víkend. Již předem jsme prostudovali webové stránky EBU (<http://www.e-b-u.org>) a rozhodli se, že by bylo užitečné, aby naše skupina vstoupila do tohoto svazu. Vzhledem k podmínkám vstupu a termínu zaslání žádosti jsme vstup odložili na letošní rok a zúčastnila jsem se jako host. Zasedání se uskutečnilo 27. – 30 září v Naropa



Institutu v Cadzandu v Holandsku. Zahájení bylo ve čtvrtek večer a zakončení v neděli v poledne. Celkem přijelo necelých 40 účastníků z členských evropských zemí. Z Česka jsem byla jako v Bangkoku sama. Krátce před začátkem vypukli nepokoje v Barmě a na zasedání jsme se rozhodli podpořit nejen barské mnichy, ale i všechen barský lid. Vedení EBU mělo do pátku do večera telefonický styk s Barmou a tak jsme se dozvěděli o vyvraždění mnichů v malém klášteře (200 mnichů), které se vůbec nedostalo do tisku. Deklaraci výbor EBU rozeslal na barské zastupitelské úřady a do Evropské Unie. Hodně v tom pomohla paní Gabriele Reichert, která pracuje v EU jako překladatelka a předala

kontakty, kam deklaraci zaslat, aby jí byla věnována patřičná pozornost a nezapadla mezi velkým množstvím dokumentů, kterými se EU zabývá.

Bylo pro mne překvapením, když jsem se dozvěděla, že buddhismus není uveden v seznamu evropských náboženství v EU, když tam jsou mimo křesťanství i všechna velká světová náboženství jako judaismus a islám. EBU považuje za jeden ze svých hlavních úkolů zviditelnění buddhismu v Evropě. Mimo protokolární záležitosti každého takového zasedání, jako je kontrola účetnictví, kontrola zápisu z předchozího zasedání, zprávy prezidenta a viceprezidentů o jejich činnosti v průběhu roku, jsme se zabývali existujícími projekty tj. univerzitami, projekty pro mládež, vzájemnými návštěvami skupin, národními svazy a sítěmi, potřebami členů a zařazením nových projektů jako je mezináboženský dialog, ženy v evropském buddhismu, EBU jako atraktivním koordinačním a servisním centrem pro buddhistické skupiny v Evropě. Abychom stihli vše prodiskutovat, rozdělili jsem se podle projektů do skupin. Nejraději bych se bývala zúčastnila všech skupin, ale stihla jsem alespoň dvě. Co se týče univerzitního vzdělávání, nejdále jsou v Budapešti, kde existuje státem uznaná buddhistická univerzita s možností bakalářské studia, které probíhá již 4. rokem. Magisterská studia mají začít asi již příštím školním rokem. Vyučující jsou praktikující buddhisté, nejen teoretici. Zatím je výuka pouze v maďarštině a připravuje se výuka v angličtině. Na dobré časy se blýská v Polsku, kde na univerzitě v Krakově také přednáší praktikující buddhistka. Zúčastnila jsem se skupiny zabývající se problémy žen a mnišek nejen v Evropě. Rovnoprávnost žen je v Evropě přece jenom na vyšší úrovni, ale když se chtějí stát mniškami, musí se vyrovnávat se situací žen v Asii. Pokud žijí jako mnišky v Evropě, není to tak jednoduché, jak by se zdálo. V této skupině byla paní Gabriela Rejchert, která mne jako velmi zajímavá žena vyjímečně zaujala. Informovala nás o Sakyadhita Europe, což je mezinárodní reprezentace buddhistických žen ve Francii, Německu a Velké Británii. Slovo Sakyadhita znamená „Buddhovy dcery“. Mají své webové stránky (www.sakyadhita-europe.org), kde zjistíte, jak tato organizace pomáhá buddhistickým ženám a snaží se přispět k dobrému prožívání života, porozumění a vzdělávání. Vloni v létě byla v Hamburku konference buddhistických mnišek a žen, kde se probíraly jak problémy ordinací žen a nerovnosti v úrovni ordinací, tak praktické problémy. Této konference se zúčastnila první česká Bikhunní Vissudhi, která po získání plné ordinace na Tchajvanu přebývá v klášteře na Šrí Lance a vloni na jaře navštívila po letech svůj domov a mohli jsme se s ní setkat v Lotusu v Praze.





Potom jsem se přidala ke skupině, která se zabývala mládeží. Různá centra v Evropě pořádají setkání pro mládež a seznámení se s jinými tradicemi. Byla zmíněna důležitost naslouchat tomu, co mladé lidi zajímá. Organizují se letní tábory pro mladé lidi, zajímavé jsou dovolené pro rodiče s dětmi, které organizuje klášter Amaravati. Bylo rozhodnuto, aby EBU uspořádal ještě koncem roku setkání mladých lidí. Uskutečnilo se v Německu koncem prosince.

Celé tři dny nebyly věnovány jenom jednání, výbor pro nás zorganizoval také výlet do Brugg. Půldenní výlet se organizuje na každém zasedání, aby se lidé spolu více seznámili a také trochu poznali zemi, v níž se setkání odehrává. Většina účastníků se shodla na tom, že nejvíce se toho „udělá“ o přestávkách, během výletu při neformálních setkáních.

Na závěr jsme se všichni společně sešli, abychom si vyslechli zprávy ze skupin. Mnoho zástupců projevilo zájem pořádat výměnné návštěvy a seznamovat se více mezi sebou. Byla také schválena příručka o EBU v angličtině, která bude rozeslána jednotlivým členským organizacím. Zástupci Polska si vyžádali možnost publikovat verzi v polštině. Výbor EBU se bude snažit zviditelnit buddhismus v EU, hodně tomu bude pomáhat paní Gabriela Rejchert, která je praktikující buddhistka a jako zaměstnanec EU ve Štrasburku může zajistit důležité kontakty. Úsilí EBU směřuje k tomu, aby v evropském parlamentu byla ustavena v rámci religiózní sekce také její buddhistická část jako je tomu u ostatních náboženství.

Letos bude výroční zasedání opět na konci září, pravděpodobně v městečku Crew ve Walesu.



Jitka Hašková